

БАТЬКІВЩИНА

Є багато країн на землі,
В них озера, річки і долини...
Є країни великі й малі,
Та найкраща завжди —
Батьківщина.

Є багато квіток запашних,
Кожна квітка красу свою має.
Та гарніші завжди поміж них
Ті, що квітнуть у Рідному Краю.

Є багато пташок голосних,
Любі-милі нам співи пташині.
Та завжди наймилішими з них
Будуть ті, що у Рідній Країні.

І тому найдорожчою нам
Є і буде у кожну хвилину
Серед інших країн лиш одна, —
Дорога нам усім УКРАЇНА!

Діма

РІДНА МОВА

На світі стільки різних мов,
Як квітів у гаю.
А рідна мова — то любов.
Отож, люби свою!
Люби її, то твій народ
За неї зводив бій,
Крізь барикади перешкод,
За свій державний стрій.
І ти їм, друже, поможи,
Учися і читай
І всім знайомим розкажи
Про український край.
Якщо не знаєш, то навчись
Прекрасних рідних слів,
Щоб з тим поїхати колись
У Київ наш і Львів.

Ганна Черінь

ТИ ЇЇ НЕ БАЧИВ, УКРАЇНУ...

Ти її не бачив, Україну,
Рідну землю прадідів-батьків.
Ти не знаєш, як у бурю, сину.
Б'є Дніпро, виходить з берегів.

Ти не бачив, сину, як у полі
Достигає жито золоте,
Як шумують повинню тополі
І на сонці соняшник цвіте.

Як в садах, наливаних красою,
Не стихають сірі солов'ї.
Як жагуче дихають весною
У вечірніх сутінках гаї.

Ти не бачив, але чуєш, сину,
Що вона живе в твоїх думках,
В мові, в казці у ясних очах,
Ніби співи мами — Україна!

Микола Щербак

МІЙ КРАЙ

Україна — край мій рідний
Від Кавказу по Карпати,
І веселий і свобідний
І великий і багатий.

Де є в світі кращі ріки,
Як Дністер, Дніпро-Славуґа?
Хто покине їх навіки,
Тому в серці вічний смуток.

Де є в світі кращі гори,
Де таке повітря свіже?
Де шумлять так гарно бори
І хвилює спіле збіжжя?

Де ясніше сонце світить?
Де гарніше зорі сяють?
Де солодше пахнуть квіти —
Як у нашім любім краю!

Ю. Шкрумеляк

СЛОВО УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ

(Уривок)

Хто ти, хлопчику маленький?
Син я України-Неньки!
Українцем я зовуся -
Й тою назвою горджуся!

А по чім тебе пізнаю?
По вкраїнському звичаю,
В мене вдача щира й сміла,
І відвага духу й тіла,
І душа моя здорова.
Українська в мене мова.

А скажи, де Край твій рідний?
Там, де неба круг погідний,
Там, де сонце сяє ясне
На вкраїнські діти красні;
Де високії могили,
Що в них голови зложили
Мої предки в лютім бою
За Вкраїну люблю свою.

Як поможеш своему люду?
Пильно все учитись буду,
Щоб свої мене любили,
А чужі щоби цінили,
Щоб про мій народ питали,
Україну шанували.

Юрій Шкрумеляк

* * * * *

*Коли деклямує дівчинка, то треба
почати так:*

Хто ти, дівчинко маленька?
Доня України-Неньки!
Українкою зовуся -
Й тою назвою горджуся!

НАЙВІРНІША З ДРУЗІВ - КНИЖКА РІДНА, МИЛА...

(Уривок)

Найвірніша з друзів — книжка рідна, мила,
Сторінки у неї — чарівливі крила,
І на них ми линею у казковий світ,
В мандри до далеких Золотих Воріт.

Про князів, козацтво, про стрільців розкаже,
Про повстанську славу, про насилля враже,
Про любов до волі месників-борців,
Про старинний Київ і про давній Львів.

І навчуть, як жити, горю не коритись,
Щастя здобувати, сміло з лихом битись,
Зберігати вірність у душі своїй
І служити завжди Правді лиш одній.

Найвірніша з друзів — книжка рідна, мила,
Наша в ній надія, в ній і наша сила —
Слався-величайся, зіркою гори,
Українська книжко, серед дітвори!

Роман Завадович